

ARNHEMSCHE COURANT.

DINGSDAG 4 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentien is, van regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen segebragt, voor elke plaatsing.

De prijs deset Courant, die gezegd wiffinaal, te speks, waer uitgegeven, en in de Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Vrijdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland.

De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland. De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland. De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland.

De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland. De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland. De voorbeeldetous deugdzame Veden van Nederland.

bragt; hoe uitnemend naauwgezet en verstandig worden hier de burgerpligten uitgeoefend. — hoe streffte Nederland alle landen in wetenschap en kunsten vooruit? De verdiensten der meeste geridderde heeren zijn aan iedereen volslagen onbekend. Dit is een sieraad te meer onzer voortreffelijke mannen. Vroeger vertoonde zich »beproeft vaderlandsliefde» altijd openlijk; »bijzondere ijver en trouw in »het volbrengen hunner burgerpligten» werden door het gansche volk, dat op hen de oogen gevestigd hield, opgemerkt; »buitengewone bekwaamheid in wetenschap »en kunsten» was spoedig door geheel Europa bekend. Dit verbiedt de tegenwoordige nederigheid; zedig verbergt men zijne vaderlandsliefde voor ieders oogen; zedig schijnt men zijne burgerpligten te verzuimen, ten einde zijn hof te maken bij aanzienlijken en magthebbenden; zedig houdt men zijne bekwaamheid zoo zeer geheim, dat ieder zou zweren, dat men de domheid en onkundigheid zelve ware. Van daar verdient het talent te meer bewondering, dat zulke geheime, door niemand vermoed wordende hoedanigheden en verborgenheden uit de duisternis wist te voorschijn te brengen. Een bestuur, dat zoo zeer de duisternis bemint als het onze, krijgt in het tasten behendigheid; zonder eenige moeite weten zij de opoffering uit te vinden, naar waarde te schatten en te beloonen van hen, die innig overtuigd, dat eene herziening der grondwet de eerste, de dringendste behoefte des lands is, hunnen burgerpligt met zoo bijzondere ijver en trouw volbragten, dat zij niet afschuw van petitiën tot herziening spraken, aan ieder deden begrijpen, dat het de pligt is hanc regten als weldaen van de kroon te bedelen. Eene opoffering scheen den ministers te reet, zoo groot, dat zij op een groot stukje lint aanspraak mogt maken; het was die van graaf VAN RECHTEREN te heeten, opvolger te zijn van eenen broeder gelijk de zijne was en zich desniet tegenstaande door de mannen van het behoud te laten gebruiken tot het afwenden van alle verbetering en van allen vooruitgang. Geen wonder, dat de burgerij zoo erkentelijk was voor al die opofferingen, dat de dagbladen ons mededeelen, hoe het stedelijk muzikkorps te Zwolle gelast is, om aan de met een stukje gestreept lint begiftigde heeren eene serenade te brengen. Eene

zoo hartelijke deelneming bij zoo groote verdiensten is natuurlijk.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE. Rome, 25 juli. Te Faenza, alwaar in de voorstad velen der zoogenaamde vrijwilligers wonen, welke altijd door vervolgzucht uitblonken, hebben er beklagenswaardige ongeregelheden, bij de tentoonstelling van het pausselijk wapen, plaats gegrepen; te Cesena onlusten met de Zwitsers, echter, zonder politieke aanleiding, waarbij deze vuur gaven, twee menschen gedood en vier gewond werden. Te Aucona zijn eenige soldaten gearresteerd geworden, welke van de agenten der revolutionaire propaganda geld hadden aangevraagd.

PRUISSEN. Trier, 25 juli. De geruchten eener nieuwe regerings-courant krijgen voortdurend meer vastheid. In censuur en regerings-blad ligt, echter, eigenlijk, isgenstrijdigheid opgesloten. Een »ordentelijk» regerings-blad behoeft geene censuur en eene »ordentelijke» censuur geene regerings-bladen. Een van beiden: of vrijheid en strijd, of slavernij en stilzwijgen. Wij erkennen daarom te eer in het voorgesomene regeringsblad een' overgang tot meer vrijen toestand der drukpers, daar wij nog altijd de voortreffelijke kabinets-order van Zijne Majesteit den koning, van 14 oktober 1842, niet vergeten zijn, welke de onwaarheid niet door onderdrukking, maar door tegenoverstelling daaraan der waarheid wil bejegend hebben. Overigens is ons, opzigtens de nieuwe dagblad-onderneming dit opgevallen, dat ook professor dr. Lichtenstein en de geheime oppergeregt raad Ullrich daaraan deel aullen nemen. Deze beide heeren zijn ook leden van het koninklijk oppercensuurgericht en konden door de ontmoeting der beide hoedanigheden als dagbladchrijvers en heogste censuur-regters wel semids in zeer eigenaardige conflicten geraken; want wanneer de censuur van het op te rigten blad ook aan de redactie overgelaten wierd, zoodat een beroep aan het oppercensuurgericht niet denkbaar was, het zouden ergerde aanvallen op het nieuwe dagblad in eerste instantie altijd onderdoen voor of afsniten op de censuur.

Crefeld, 25 juli. De heden plaats gehad hebbede verkiezing voor stedelijk afgevaardigden heeft weder een bewijs geleverd van de verdragene gevoelens der burgers hier, welke zich bij gelegenheid der emancipatie-kwestie van de Israëlieten reeds zoo dikwijls hebben doen kennen. De heer Ludwig Zitterbach, lid van het israëlitisch consistorie, werd door de derde klasse der kiesgeregtigden met volstrekke meerderheid tot stedelijken afgevaardigde gekozen. Het bewijst, echter, daarentegen, weinig draagzaamheid, dat te Crefeld alle katholieken gesloten werden.

BADEN. Karlsruhe, 25 juli. De heer von Ilstein bragt een adres der manheimer burgers, betrekkelijk de aangelegenheden van Sleeswijk Holstein, ter tafel en beklagde zich in sterke bewoordingen daarover, dat de politie dier stad niet gedooft had, dat de tot het bewuste sijnde voorgesomene vergadering gehouden wierd, waarop Kottig, met de hem eigene bitterheid in het midden bragt, dat de Mannheimers dit geval hadden aangegrepen als aanleiding tot het maken van spektakel, — een verwijt, hetwelk door de af-

op het vermoeden brengt, dat hij het werk van een partij zoude zijn, alhoewel hij, naar men zegt, moet hebben verklaard, dat zijn eenigst doel was, van zich te doen spreken, en dat hij hoegenaamd geene medelijden had. Het vergeefs waren ook overigens alle in het werk gestelde aanpellingen, om de kogels der beide pistolen te vinden, zoodat men zelfs het gerucht geloofde, dat die wapenen alleen met los kruid zouden zijn geladen. De bewonderingwaardig, zeggen andere berigten, zijn de moed en de tegenwoordigheid van geest, bij die gelegenheid door den koning, aan den dag gelegd. Nauwelijks had de ontbranding plaats gehad, of de koning zelf wees de plaats aan, van waar het schot kwam; daarop bragt hij de hand aan zijn hoofd en op het hart, als om aan te toonen, dat hij niet getroffen was. De koningin wierp zich in 's konings armen en deed alle moeite hem te verwijderen, naar Z. M. bleef kalm en bedaard op het balkon, om het concert ten einde toe aan te hooren. De toejuichingen, het luyt de koning! weergalmdde heinde en voren de lucht, en met ware geestdrift scheen het Volk door zyne betuigingen van liefde den vorst de ziele te geven. De koning, die de minnendste van de koning vergaafde geestes. Het Hof der pairs is bijeengeroepen. Na de zitting van den raad is de koning naar Neuilly teruggekeerd, zullende Z. M. morgen naar het kasteel van Eu vertrekken. De heer Guizot, die heere vromd naar Val-Richer was teruggekeerd, is te St. Germain door eenen estafette ingehaald geworden, en dadelijk daarop teruggekeerd. Hij is door den koning met de koninklijke familie onmiddellijk ontboden, en den nacht ten half een ure naar het ministerie van buitenlandse zaken begeven. Bij een koninklijk besluit van 29 juni, is het Hof der pairs bijeengeroepen om kennis te nemen van den misdadigen aanslag op het leven des konings. De niet te Parijs aanwezige pairs moeten zich onmiddellijk derwaarts begeven, tenzij zij wettige redenen opleggen, welke hen verhinderen aan dit bevel te volge.

Hier kanselier Pasquier is dezen morgen (30 juni) teruggekomen, en heeft zich naar de gevangenis der koningsmoordenaar begeven, waar hij tot een versie verhoor van den koningsmoordenaar is overgegaan.

Hier kanselier Pasquier is dezen morgen (30 juni) teruggekomen, en heeft zich naar de gevangenis der koningsmoordenaar begeven, waar hij tot een versie verhoor van den koningsmoordenaar is overgegaan.

Hier kanselier Pasquier is dezen morgen (30 juni) teruggekomen, en heeft zich naar de gevangenis der koningsmoordenaar begeven, waar hij tot een versie verhoor van den koningsmoordenaar is overgegaan.

Hier kanselier Pasquier is dezen morgen (30 juni) teruggekomen, en heeft zich naar de gevangenis der koningsmoordenaar begeven, waar hij tot een versie verhoor van den koningsmoordenaar is overgegaan.

dit schreef men echter toe aan zijne bovenvermelde misattribution. Volgens zijne eigene verklaring had hij reeds de pistolen in zijn zak, toen hij op 30 juni en 1 juli de wacht op de Tuilerien had betrokken, en is hij teruggehouden geworden, door de bedenking, de uniform der nationalis garde niet te moeten ontteeren. Overigens zal het rechtsgeding doen blijken, of Joseph Henry inderdaad het plan had, den koning te dooden; wanneer zulks af het geval is, dan heeft hij in allen gevallen blijken gegeven van eene groote onbedrevenheid in de kunst, zoo als reeds hierboven door de opgave van den afstand, en de draagkracht der pistolen is bewezen. Naar men wil, moet hij de beide pistolen met beide handen tegelijkertijd hebben afgeschoten; zoodat hij onmogelijk behoort te hebben kunnen mikken. Voorts moet hij nog gezegd hebben: Ik wilde mij den weg openen tot de guillotine!

Het Hof der pairs is bijeengeroepen om te vonnissen over Joseph Henry. Men denkt algemeen, dat de commissie van onderzoek tot dit nieuwe proces dezelfde zijn zal, als die, welke dat van Lecomte heeft geïnspiceerd, en welke men zich zal herinneren, was samengesteld uit de heeren Pasquier, president, Decazes, Franck-Carré, Barthe, Portalis en Mévilhou.

Woensdag avond om 8 uur is te Zutphen getankelijk binnengebragt de R. K. kapitein van Groenlo, zoo men zegt, beschuldigd van poging tot moord op eene dienstbode, met welke hij in eene misdadige gemeenschap geleefd had.

Omtrent het welgeeren van 's konings goedkeuring aan de W. Yzigening, door de staten van Prinseland in 1845 gebragt in de resolutien op de samenvestelling en op de magt der staten, verneemt men, dat in de zitting der staten van die provincie van 1. l. woensdag, onder de behandelde punten zijn voorgekomen »Bedenkingen van Z. M. den koning tegen die voorgedragene wijzigingen», en dat hierop een adres aan Z. M. is gearresteerd, om te trachten die bedenkingen te wederleggen.

In het dagblad Overijssel, wordt bij de mededeeling van het koninklijk besluit, waarbij Benoend is de commissie ter examinatie der aspiranten tot attachés bij het departement van buitenlandse zaken, — den wensch geuit, dat de benoemde commissie wilsch in met de vandrilling van de wijze en lering van haar af te nemen onderzoek en gesoek zijn de doeltreffendheid en van, voor alles, beproefde dat des heer de la Sarraz-zelven; vooral wilsch zij er iets op vindt om examen af te nemen in de activiteit, eene zoo gewillige eigenschap bij eenen diplomaat.

Groote swak, dat in den handel Holland steeds heeft aangekleefd, Is altijd het meest te nemen, daar het liefst het minste geeft. Frankrijk is te vreden als beider voordeel weersijds wordt erkend. Daarom, Holland! op uw schepen leg ik tweemaal tien percent! Twintig percent, Twintig percent. Nous frapperons vous met twintig twintig percent. De anecdote schijnt waar te zijn: al was zij het niet, zij blijft er aardig om, en — er valt leering uit te trekken. Wij stemmen het laatste van ganscher harte toe, al ware het alleen om de treffende toepassing der gelijkenis van den balk en den splinter, die in m. c. d. d. Engelse beschuldiging zoo gereedelijk in het oog springt. (O.)

Jugezonden stukken. Herinneringen en Uitzigten, Grondwet en Staatsregeling betreffende, DOOR G. (O.)

Het was niet, en dat onde vaderland, of tot den onderdantschen landaard, dat wijlen WILLEM FREDERIK VAN ORANJE NASSAU, eerste en laatste koning der gezamenlijke Nederlanden, de gedankwaardige in de voorgaende regelen, herachtte woorden sprak (1). Het was in de 19de eeuw, in de 18de eeuw, onde bisschopstad, te midden van de weinig oprechte, en de meesten van hen, alder voor het laatste, geestrooide begroening, — ter itgeen, wilsch aan, dat op dien stond, de gebedige, koninklijke woorden geene andere verklaring toelieten, dan die van »koning» als hoofdbestuurder van het geheel (2) van »natie», als een ijdele klank bedoelende de gansche bevolking van het grondgebied, zoo als dit was omkredens in het traktaat, tussehen de op het congres van Weenen vergaderde mogendheden van Europa gesloten en gesloten, den 24en juni 1815 (3).

Maar de te Weenen vergaderde mogendheden hadden wel, vermagt, de met hunne Jegers overdekte landen, in de reder, staatsbegreuzingen, te verkleinen of te vergroeten, van een te scheiden of bijeen te joegen, — en te vermogen niet, maar hun goeddunken de bevolkingen tot natie te maken.

In de 19de eeuw, beheerschte een vorst, keizer KARL V., en na hem zijn zoon en opvolger, koning PHILIP II, van Spanje, de zeventien hertogdommen, graafschappen en verdere landchappen, die in de aaridheidsrijding, ter onderscheiding van de heeren gelogene duitsehe staten, met de algemeene meervoudige benaming van »Nederlanden, in den spaanschen kanselierij-stijl, met die van »vorne Standen van herwaert over» bevoemd werden; maar het was er verre van daan, dat de reder, Brabanters en Ylamingen, Luxemburgers en Limburgers, Hollanders en Zeeuwen, Gelderschen en Overijsselschen en Stichtbaren, Friesen en Groningers, al te zaam eene natie zouden geworden.

Het zou hen ook niet tot eene natie gemaakt hebben, indien het gebeurd ware, dat de koning gevolg hadde gegeven aan zyne wilsch, »dat de Nederlanden, niet van den gebeden, maar alle door eeneen vorst worden bijeen gevoegd worden,» te tot een koningrijk zamengevoegd hadde. Doch wijselijk zag hij daarvan af, wel beseffende, dat de verschillende voorregten, vrijheden en gewoonten, op welke, zoo als men bij w. F. in leest, de bijzondere landchappen zeer gesteld waren, niet onder eenen en denzelfden regeringsvorm zouden te brengen zijn. En wat keizer KARL V. in het toppunt zijner magt had geoordeeld boven zijne krachten te zijn, weenden in 1815 de mogendheden van Europa, pas aan Napoleon's wereldheerschappij ontworpen, met eene

Eene dichtertijke dépêche. De te Parijs in het licht verschijnende »Portefeuille», deelt de volgende aanrede van den beroemden epigrammatist, »L'Ami», mede. »Gestreekt een jaar voor zijnen dood, schreef een Engelse den engelschen gezant te 's Hage, dat deze bij den minister FALCK, bij eene andere vrijgevoerd in het nederlandsche handelaarisch, door aandrigen, en dat de gezant zijn besluit, om den tol op nederlandsche woppen, en verhandeling met dat tarief te verhooften, tot draagruide moets gebruiken. Benigen tijd werd den gezant, juist terwijl hij aan het Hof in gehoor ontving, eene korte dépêche uit Engeland ter hand gesteld. Zy was in cyfer schrift geschreven, en den gezant, die niet van bij zich had, brandte zyn verlangen om het gehoor gelidigd te zinn, want de dépêche grooten speed schijn te verdere, die den gezant, en allerij naar zijn hotel teruggebragt, en de wilsch last te leeren heeren, was zinn, en niet gering, de volgende regelen te lezen: »Matters of commerce, the fruit of the Dutch, Is giving too little and asking too much; With an equal advantage the French are content. To wit: they on Dutch bottoms a twenty per cent. Twenty per cent, Twenty per cent. Nous frapperons vous with twenty twenty per cent. G. Dantes.

Die het Engelsch niet verstaen, mogen de volgende overteetling veer het nemen.

(1) Zie n° 160. NB. Door eene zinnerende drukfeil, staat aldaar, in den derden regel van I, onlogisch, moet zijn onlangsch.
(2) Volgens de uitdraking der herzienings-commissie van 1815 in haar rapport aan den koning.
(3) Vergelijk ook de Grondwet van de Nederlanden van 1815.

